

Mežakla

*Redko
obiskana
planota nad
Jesenicami*

KAZALO

Mežakla	1
Literatura in zemljevidi	2
Dostopi	3
Opisi	3
1 Običajna pot iz Mojstrane	3
2 Z Novakovega rovta	4
3 Skozi Zadnjo dolino	5
4 Od Gogala v Zgornji Radovni	7
5 Čez Obranco	9
6 Čez Malo Mežaklo na Kisovec	10
7 Iz Kurje vasi čez Zაკop na Planski vrh	14
8 Iz Kurje vasi na Škrbino	15
9 Mimo Poljanske babe na Planski vrh	16
10 Kraljevska etapa – prečenje Mežakle	20
11 S kolesom okrog Mežakle	22
12 S kolesom po Mežakli	24

Besedilo: Lado Brišar

Fotografije: Lado Brišar

Zemljevid: Andrej Stritar

planinski VESTNIK

Priloga revije Planinski vestnik, izhaja občasno

ISSN 0350-4344

Izdaja PZS, Dvorčakova 9, p. p. 214, 1001 Ljubljana

www.planinskivestnik.com

Odgovorni urednik: Vladimir Habjan

Likovni urednik in oblikovalec: Zvone Kosovelj

Slika na naslovnici: *Na Tilčevem rovtu*

Redko obiskana planota nad Jesenicami

Ko sprašuješ planince, ali so že bili na Mežakli, ima večina odgovorov skupni imenovalac: »Saj to sploh ni gora, tudi hrib ni, a je to kakšen vrh, le po kaj bi hodil tja gor?« Tudi nobene gostilne ni tam zgoraj, zato gredo nekateri raje petkrat na teden na Šmarno goro, do Valvazorja ali na Kriško goro. Tudi žigov na Mežakli ni, vpisna knjiga je samo na najvišjem vrhu, na Jerebikovcu. Tine Mihelič ji je v svojem vodniku namenil eno stran, ker pač Mežakla pripada Julijskim Alpam.

Če pa si planinec, zaljubljen v brezpotja, če imaš rad neuhojene steze, pota, kjer le sem in tja naletiš na kakšno oznako, strelske jarke iz prve svetovne vojne, petje ruševca, trop radovednih gamsov, avrikelj v šopih, zapuščene rovte, če rad poseliš na samotnih, samo tvojih razglediščih na Karavanke in Julijce, potem pojdi na Mežaklo.

Mežakla je planota, omejujejo jo tri reke: Radovna na jugu, Sava na severu in Triglavska Bistrica na zahodu. Njena višina sega od dobrih 1000 metrov na vzhodu do 1593 metrov na zahodu (na Jerebikovcu).

Starejši ljudje ji še vedno pravijo Možakla. V 19. stoletju najdemo ime Mužaklja (Ljubljanski Zvon, 1879). Sem in tja se komu še v današnjih časih zapiše Mežaklja. Naj kar ostane Mežakla, saj je to ime danes splošno v rabi tudi pri domačinih.

Z avtomobilom se na Mežaklo lahko pripeljemo iz Spodnjih Gorij ali iz Krnice na planino Ravne. Pred drugo svetovno vojno je tu stala kraljeva vas. Zgodba govori, da je kralj poslal svoje svetovalce – bioenergetike – na Pohorje, Pokljuko, Jelovico in Mežaklo, da bi ugotovili, kje je najprimernejši kraj za postavitev počitniške rezidence, in izbrali so prav Mežaklo. Med vojno so bili vsi objekti uničeni. V 80. letih prejšnjega stoletja so tu zgradili dom Univerze v Ljubljani, od katerega pelje pešpot navzdol v Srednjo Radovno do jezera, kjer so nekoč kopal kreda.

Kadar so cestne zapornice odprte lahko nadaljujemo vožnjo mimo gozdarske kočice na Ravnah, ob planinah Spodnji Kozjek in Zgornji Kozjek, čez Požarov rov do Tilčevega rovta. Od tam je samo pol ure hoje do vrha Jerebikovca. Ta štirikolesni pristop za večino planincev ni tisto pravo, zato si ne zasluži podrobnejšega opisa v tem vodničku.

Bivaka sta na Mežakli pravzaprav dva, prvi je na Jerebikovcu, drugi pa na severni strani nad Podmežaklo na koti 851 metrov. Oba je postavil znani jeseniški posebnež Alojzij Žakelj. Posebej priporočam tistega na Jerebikovcu. Če čutiš, da se moraš pogovoriti sam s seboj, pojdi pod večer tja gor, kot na odru bodo vse gorske, dolinske in nebesne kulise, postavljene na pravem mestu. Če kje, boš tam prišel stvari do dna.